

Posudek vedoucího práce

Bc. Kateřina Hocmanová, Balet v Plzni. Baletní soubor plzeňského divadla v proměnách času. Diplomová práce pod vedením profesora PhDr. Jana Kumpera, CSc., Katedra historie Pedagogické fakulty Západočeské univerzity v Plzni, 2015, 88 str. + XXXV číslovaných textových a obrazových stran příloh.

Při volbě tématu své diplomové práce autorka zvolila Kateřina Hocmanová šťastně atraktivní a nezpracované téma a zároveň svůj dlouholetý zájem o baletní divadlo. Výsledkem je vydařená a přínosná studie z divadelní historie (a to nejen úzce plzeňské). V tomto ohledu pozitivně zúročila a dále prohloubila svoji předchozí úspěšnou bakalářskou práci. Předložená diplomová práce zahrnuje plasticky a čtivě zachycený dlouhý vývoj baletní scény v plzeňských divadelních dějinách od konce 19.století až do aktuální současnosti, tedy k roku 2015 (kdy se otevřela první sezóna i na „prknech“ Nového divadla). Svůj výklad autorka zarámovala do evropských i celonárodních souvislostí, přičemž akcentovala okolnost, že nejen činohra, ale i plzeňský balet si tradičně udržoval vysokou úroveň, často srovnatelnou s první českou scénou, Národním divadlem. Hocmanová věnovala přípravě své práce i jejímu finálnímu zpracování hodně času a na výsledku je to poznat. Prošla důkladně archiv DJKT a hlavně analyzovala dobový tisk s recenzemi a články, vhodně a funkčně využila i obrazovou dokumentaci, vtipně se jeví srovnání recenzí a fotografií slavných baletních kusů, na plzeňské scéně tradičně opakovaných (Louskáček, Labutí jezero, Spící kráska, Romeo a Julie, Giselle). O důkladnosti přípravy svědčí 190 poznámek pod čarou stejně jako bohatý seznam archivních pramenů a použitá bibliografie včetně odkazů na elektronické zdroje. Zajímavý je i dodatek, věnovaný didaktickému projektu, zaměřenému na kulturní divadelní edukaci žáků ZŠ. Anglické resumé je bezchybné a výstižné. Stylisticky i graficky příjemná úprava (např. použití tučného písma ke zvýraznění) podtrhuje zajímavý a informativní obsah. Autorka pochopitelně zdůraznila zejména „plzeňskou baletní historii“ počátku 21.století, kdy inscenace DJKT dosáhly vskutku špičkové a uznávané úrovně jak choreografií (Pokorný) a scénou, ale zejména výkony svých protagonistů (manželé Hradilovi, Šinták, Ševčík, Maláč, Trunčka, Jelačičová, Diblíková, Dycková, Mašterová ad.). Snad mohla ještě autorka zmínit organický přínos plzeňského baletního souboru i k dalším inscenacím, operním, operetním i muzikálovým představením, což považuji za současnou velkou přednost divadelní Plzně před ostatními českými scénami.

Závěrečné hodnocení: práce splňuje nároky kladené na diplomové práce, a proto ji doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.

Profesor PhDr. Jan Kumpera, CSc.
V Plzni 18. července 2015